

Til lovforslag nr. L 143. Skriftlig fremsættelse (10. januar 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer mv. (Revision af regler om erstatning for personskade mv. samt nedsættelse af afgiften af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer mv.).

(Lovforslag nr. L 143).

Lovforslaget indeholder en revision af erstatningsansvarslovens regler om erstatning mv. for personskade samt nogle yderligere forbedringer særligt for ofre for forbrydelser.

Lovforslaget bygger i det væsentlige på betænkning nr. 1383/2000 fra Justitsministeriets arbejdsgruppe om revision af erstatningsansvarsloven mv. (flertallets forslag).

De foreslåede ændringer af erstatningsansvarsloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (offererstatningsloven) vil medføre en væsentlig generel forhøjelse af erstatningsniveauet ved personskade og tab af forsørger. Forslaget indebærer herudover forskellige andre forbedringer af de skadelidtes retsstilling samt andre justeringer i lyset af de erfaringer, der er indhøstet, siden erstatningsansvarsloven trådte i kraft i 1984. Lovforslaget indebærer endvidere, at erstatningsansvarslovens regler på visse punkter tilnærmes reglerne i arbejdsskadesikringsloven.

Erstatningsniveauet ved personskade og tab af forsørger foreslås navnlig forhøjet ved at ændre den kapitaliseringsfaktor, der anvendes ved beregning af erhvervsevnetaberstatning, fra 6 til 10, og ved at forhøje méngodtgørelsen og minimumsbeløbet for forsørgertaberstatning tilsvarende. Samtidig ændres reglerne om nedsættelse af disse erstatninger mv. på grund af skadelid-

tes/afdødes alder, således at nedsættelsen starter tidligere, foregår mere jævnt og slutter på et højere niveau end efter de gældende regler. Erstatningerne vil blive større for alle skadelidte.

Med den foreslåede forhøjelse af kapitaliseringsfaktoren mv. kompenseres der for det fald i renteniveauet, der er sket, siden loven trådte i kraft i 1984.

Den højeste erhvervsevnetaberstatning, der kan udmåles ved 100 procent erhvervsevnetab, vil efter forslaget være 6.020.000 kr., og det er en stigning på knap 2,5 mio. kr. i forhold til i dag. Méngodtgørelsen vil ved en méngrad på 100 procent blive forhøjet fra 344.000 kr. til 573.500 kr.

Lovforslaget indeholder herudover følgende hovedpunkter:

1) Det medicinske stationærtidspunkt udgår som afgrænsning af, hvor længe der kan ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Der kan efter forslaget ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, indtil det er muligt midlertidigt eller varigt at skønne over skadelidtes fremtidige erhvervsevne. Endvidere skal den endelige fastlæggelse af erhvervsevnetabet afvente en eventuel revalidering eller omskoling.

Som følge af disse ændringer foreslås det endvidere, at sagens parter i særlige tilfælde skal kunne anmode Arbejdsskadestyrelsen om midlertidige udtalelser om fastsættelsen af erhvervsevnetabet, hvis den erhvervsmæssige situation ikke er afklaret. Styrelsen afgiver i dag tilsvarende udtalelser efter arbejdsskadesikringsloven. Der vil således kunne fastsættes en foreløbig erhvervsevnetaberstatning, når der foreligger en midlertidig udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsens udtalelser skal efter forslaget afgives så vidt muligt inden 1 år og senest 2 år efter, at styrelsen er blevet anmodet om udtalelsen.